

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 526/2019
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Jan Gregar
DNE: 20. prosince 2019

e-Lectum, s. r. o.
Dušní 8/11
110 00 Praha 1

Vážení,

na základě vašich žádosti ze dne 9.12.2019 vám v příloze zasílám požadovaná rozhodnutí zdejšího soudu.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: - usnesení čj. 6 C 141/2013-71
- rozsudek čj. 9 C 41/2010-484
- platební rozkaz čj. 10 C 168/2013-8

Bc. Jan
Gregar

Digitálně podepsal Bc. Jan
Gregar
Datum: 2019.12.20 09:38:17
+01'00'

V Praze dne 9. prosince 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: e-Lectum, s.r.o.
IČ: 246 57 212
se sídlem Dušní 8/11, 110 00 Praha 1

Adresa pro doručení dokumentů: judikat@post.cz

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **10 C 168/2013**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **10 C 168/2013**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **09.07.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

judikat@post.cz

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

e-Lectum, s.r.o.
Mgr. Martina Svobodová
jednatel společnosti

USNESENÍ

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Morávkem ve věci

žalobce: Stavební spořitelna České spořitelny, a.s.
bytem (sídlem): Vinohradská 3218/169, 100 17, Praha 10, IČ: 60197609
zastoupen(a): JUDr. Pavel Hrášek, advokát, Týnská 1053/21, 110 00, Praha 1

proti

žalovanému: 1) V M, nar. [REDAKCE]
bytem (sídlem): [REDAKCE]
žalované: 2) V M, nar. [REDAKCE]
bytem (sídlem): [REDAKCE]

o zaplacení částky 14.831,67 Kč s přísl.

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou soudem 29.3.2013 se žalobce proti žalovaným domáhal zaplacení 14.831,67 Kč s příslušenstvím s tím, že s žalovanými uzavřel dne 6.12.2004 smlouvu o poskytnutí překlenovacího úvěru. Podle této smlouvy poskytl žalobce žalovaným úvěr v celkové výši 74.226 Kč, který byl žalovanými čerpán. Žalovaní však v rozporu se smlouvou svůj závazek řádně neplnili a dostali se do prodlení. Žalobce proto využil svého oprávnění a vyzval žalované k okamžitému splacení celé pohledávky nejpozději do 26.3.2012.

Soud návrhu vyhověl a ve věci vydal dne 30.9.2013 pod č.j. 6C 141/2013-6 platební rozkaz, který byl však usnesením zdejšího soudu z 13.1.2014 zrušen, neboť se ho nepodařilo doručit žalovaným.

Dle výpisu z insolvenčního rejstříku byl dne 21.5.2013 podán insolvenční návrh ve věci dlužníků – žalovaných. Usnesením ze dne 25.3.2014, č.j. 6C 141/2013-32 byli účastníci vyrozuměni o přerušení řízení, neboť bylo zjištěno, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice č.j. KSPA 59 INS 14198/2013-A-9 ze dne 2.8.2013 ve spojení s usnesením č.j. KSPA 59 INS 14198/2013-A-6 ze dne 17.6.2016 byl zjištěn úpadek žalovaných a bylo povoleno jejich oddlužení.

Z obsahu insolvenčního rejstříku bylo soudem zjištěno, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 16.5.2019 pod č.j. KSPA 59INS 14198/2013-B-49 bylo insolvenčním soudem vzato na vědomí splnění oddlužení dlužníků – žalovaných. Dále dlužníci - žalovaní byli insolvenčním soudem osvobozeni od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, s tím, že osvobození se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo a placení pohledávek věřitelům, kteří

své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili ve lhůtě stanovené soudem v rozhodnutí o úpadku, tj. do 2.září 2013. Citované usnesení nabylo právní moci 7.6.2019.

Dne 10.6.2019 pak bylo doručeno soudu zpětvzetí žalobního návrhu, kdy žalobce navrhl, aby řízení bylo zastaveno, a aby žalovaní byli zavázáni společně a nerozdílně mu nahradit náklady řízení. Zpětvzetí odůvodnili osvobozením žalovaných od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení dle rozhodnutí insolvenčního soudu. Náklady řízení žádá žalobce přiznat s odůvodněním, že insolvenční řízení bylo zahájeno až po podání žaloby.

Podle §96 odst. 1 o.s.ř., žalobce může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Podle odst. 2, je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví.

S ohledem na učiněné zpětvzetí a s odkazem na §96 o.s.ř., rozhodl proto soud tak, jak je uvedeno ve výroku I.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením §146 odst. 2 o.s.ř., podle kterého, jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Posouzení procesního zavinění je v daném případě specifické. Na jednu stranu žalobce zahájil řízení ještě před zahájením insolvenčního řízení a procesní zavinění by tak spočívalo na straně žalovaných. Nelze však opomenout, že žalovaní byli v insolvenčním řízení usnesením insolvenčního soudu osvobozeni od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Takovou pohledávkou jsou i náklady řízení související s podaným žalobním návrhem. Mimo to, pokud by nebyla nyní žaloba vzata zpět, byla by soudem zamítnuta a ve věci procesní úspěšní by tak de facto byli žalovaní. Těm však žádné náklady v souvislosti s probíhajícím řízením nevznikly a proto soud rozhodl tak jak je uvedeno ve výroku II.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích.

Ústí nad Orlicí 26. června 2019

JUDr. Jan Morávek v. r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudkyní JUDr. Pavlou Kučerovou, Ph.D. ve věci

žalobců: a) **L P**, narozená dne [redacted]
b) **K P**, narozený dne [redacted]
bytem oba [redacted]
zastoupeni: Mgr. Petr Stejskal LL.M., Malé náměstí 125/16, 500 03 Hradec Králové
proti
žalované: **A C**, narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená: JUDr. Josef Filip, Komenského 156, 562 01 Ústí nad Orlicí

o stanovení povinnosti zdržet se zásahů do výkonu vlastnických práv

takto:

- I. Žaloba, aby byla žalovaná povinna zdržet se zásahů do výkonu vlastnických práv žalobců spočívajících ve stavebním napojení a umístění staveb žalované, a to stavby garáže a staveb kůlen umístěných na pozemcích st.p.č. 56/1 – zastavěná plocha a nádvoří a p.č. 172 – zahrada, vše zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Orlicí, pro obec [redacted] a katastrální území [redacted] na listu vlastnictví č. [redacted], na stavbu rodinného domu žalobců čp. [redacted], způsob využití rodinný dům, na pozemku st.p.č. 310, vše zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Orlicí, pro obec [redacted] a katastrální území [redacted] na listu vlastnictví č. [redacted], se zamítá.

- II. Žalobci jsou povinni naradit žalované společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 40 537,42 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalované.
- III. Žalobci jsou povinni nahradit státu společně a nerozdílně na nákladech řízení 24 751 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí.

Odůvodnění:

1. Žalobci se domáhali po žalované zdržení se zásahů do jejich vlastnického práva k domu čp. ■■■, stojícím na pozemku č. st. 310 v katastrálním území ■■■ a obci ■■■ (dále jen dům čp. ■■■). Zásah do svého práva spatřovali v existenci stavebního napojení staveb žalované na pozemcích st.p.č. 56/1 – zastavěná plocha a nádvoří a p.č. 172 – zahrada – jedná se o stavbu garáže a kůlen (dále jen garáž a kůlny) na jejich dům čp. ■■■. Tento jejich dům tvoří zadní opěrnou zeď garáže a kůlen, střecha garáže je ukotvena do zdi domu žalobců. Garáž a kůlny tedy jejich dům staticky využívají a jsou z hlediska požárních předpisů umístěny zcela nevhodně. Tyto stavby také brání žalobcům v rekonstrukci jejich nemovitosti. Žalobci svůj dům nabyli 6.10.2005 od ■■■ a ■■■. 7.4.2009 se obrátili na Městský úřad v Ústí nad Orlicí, stavební úřad (dále jen stavební úřad) ve věci odstranění stavby, stavební úřad však nerozhodl a podal jen stanovisko, v němž sdělil, že pro odstranění staveb neshledal důvody, když stavba garáže byla povolena rozhodnutím Městského národního výboru v Ústí nad Orlicí ze dne 15.4.1959, č.j.výst. 399/1959 (dále jen stavební povolení) a součástí povolení je ověřená projektová dokumentace a písemné prohlášení souseda, že nemá ke stavbě garáže námitek, stavba byla provedena jako samonosná a k námitkám k procesu povolení stavby z roku 1959 se stavební úřad nebude vyjadřovat. Ve vztahu ke kůlnám stavební úřad uvedl, že plní pouze doplňkovou funkci, byly postaveny před několika desítkami let a nelze na ně uplatňovat současné požadavky. S tímto stanoviskem žalobci nesouhlasí a považují jej za rozporný s právními předpisy, iniciovali přezkum, ani ten však nebyl úspěšný, a to ani na Krajském úřadu Pardubického kraje, který sdělil, že se žalobci mají domáhat obnovy řízení, když nelze s odstupem 50ti let zkoumat povolení staveb podle tehdejších předpisů. Samotné uplynutí dlouhé doby od postavení však dle žalobců nemůže neoprávněné stavby legalizovat. Žalobci se tedy domáhají ochrany cestou soukromého práva, když jsou přesvědčeni, že původní stavební povolení bylo vydáno v rozporu s tehdejšími stavebními předpisy a stavební povolení je nicotné, když není rozhodnutím o přípustnosti stavby, je to pouze rozhodnutí na nutnou stavbu; v rozhodnutí chybí povinné údaje o majiteli pozemku a sousedech; údajný podpis žadatele není podpisem ■■■; rozhodnutí není vyhotoveno na předepsaném tiskopise a listina založená v archivu stavebního úřadu a ta předložená žalovanou se mírně liší; k rozhodnutí je pouze projektová dokumentace, nikoliv rozpočtová dokumentace; projektová dokumentace neobsahuje na všech listech kulaté razítko; rozměry stavby a provedení nesouhlasí s projektovou dokumentací; mělo být vydáno pouze rozhodnutí na dočasnou stavbu, neboť pozemek pod garáží v té době patřil městu; podpis rozhodující osoby na stavebním povolení je pochybný, když není správně označena osoba, která rozhoduje (je uvedeno pouze vedoucí odboru, nikoliv vedoucí odboru pro výstavu rady MNV) a jeho podpis na podmínkách rozhodnutí je poněkud odlišný a je tam řádně označen, také je rozpor v jednacích číslech – 399/59 oproti 399/1959. Žalobci jsou tedy přesvědčeni, že toto rozhodnutí nikdy vydáno nebylo, popř. jako rozhodnutí na dočasnou stavbu. Garáž byla původně dřevěná a byla vystavěna bez stavebního povolení, zděná garáž byla realizována v 80. letech. Pozemek č. 172 byl vlastnictvím města a do vlastnictví žalované přešel až 8.3.2006, kdy došlo k začlenění

části pozemku č. 172 do pozemku st. 56/1. Kůlny pak byly postaveny bez jakéhokoliv povolení a staticky využívají dům čp. ■■■■■. V osmdesátých letech předchůdce žalované ■■■■■ mohl požádat o rekonstrukci stavby a v rámci této rekonstrukce provedl stavbu garáže (tedy až dvacet let po stavebním povolení, které však, jak již bylo uvedeno, žalobci za stavební povolení nepovažují) a bez povolení tuto garáž propojil se stavbou svého rodinného domu. K tomuto propojení nejsou nikde podklady a zakresleno bylo nestandardně pouze na katastru nemovitostí v Ústí nad Orlicí. Tímto propojením došlo ke zvětšení domu žalované a k jeho posunutí až k vlastnické hranici pozemku a tedy až k domu žalobců. V katastru nemovitostí je evidován pouze dům žalované, nikoliv stavby garáže a kůlen a garáž je zakreslena tak, že nesvírá pravý úhel s domem ■■■■■ ani s domem ■■■■■, což značí, že původně byla mezi čp. ■■■■■ a garáží proluka. Garáž a kůlny byly umístěny bez vědomí a souhlasu žalobců nebo jejich právních předchůdců a bez projednání s nimi. Původní souhlas vlastníka vedlejšího domu, paní ■■■■■, bylo zfalšováno, což paní ■■■■■ uvedla i v tomto řízení. Žalovaná zakotvením kůlen a garáže do domu žalobců ruší jejich vlastnické právo, toto rušení lze napravit pouze odstraněním kůlen a garáže. Stavby žalované svým závadným stavem ohrožují život, zdraví, bezpečnost a majetek žalobců. Neoprávněný zásah do svého vlastnického práva spatřují žalobci v tom, že ohledně staveb žalované se jedná o neoprávněné stavby, nelegální a nezakladované. Už samé umístění staveb přímo na hranici pozemků a jejich dotek se stavbou domu čp. ■■■■■ je omezením vlastnického práva žalobců. Dotek staveb je dokazován znaleckými posudky a tento dotek je stavebním napojením garáže a kůlen na dům žalobců. Toto vše je zřejmé z fotodokumentace a znalci tuto skutečnost řádně nezhodnotili. Ve zdi domu žalobců je znatelná prohlubeň, v níž byl ukotven trám kůlny. Dům žalobců tvoří zadní stěnu obou kůlen a kůlny tak neoprávněně využívají stěnu domu žalobců. Také střecha – lepenka, je zatlučena přímo do domu žalobců. V kůlnách se také skladuje materiál přímo na zdi domu žalobců. Doklady o nákupu materiálu pro stavbu garáže neobsahují doklad o nákupu cihel nebo písku, pouze kamene, z jiných dokladů není patrné, že se vztahovaly zrovna ke garáži. V garáži je postaven krb, který ohrožuje stavbu žalobců. Pokud by byla skutečně stavěna v roce 1959 zděná garáž, musela by být stavěna na pozemku stavebníka, nikoliv města, a tento pozemek by musel být změněn na stavební (zde zahrada), muselo by také být vydáno rozhodnutí o přípustnosti stavby, popř. po roce 1960 stavební povolení. Před koupí domu čp. ■■■■■ si žalobci ověřili, že je možné zahájit řízení o odstranění staveb. Žalobcům je znemožněna řádná rekonstrukce a údržba jejich domu čp. ■■■■■, neboť není např. možná izolace s odkopáním terénu kolem zdi, na niž garáž a kůlny přiléhají, není možné podřezání domu ani svislá izolace této zdi zvenku, nelze postavit lešení, provést nový sokl atd. K rekonstrukci svého domu však již mají žalobci stavební povolení z roku 2007 – přístavba a nástavba a stavební úpravy domu. Dochází tak k pokračujícímu znehodnocení domu a snížení jeho hodnoty. Ze staveb žalované dochází k zatékání vody na dům a pod dům žalobců, neboť vodorovná izolace je cca 30 cm pod podlahami kůlen a garáže a svislá izolace není. Zatékáním vody tak dochází k poškozování domu žalobců. Stavby garáže, kůlen a krbu tvoří požárně nebezpečný prostor u domu žalobců, což hrozí závažnou újmou domu žalobců. Vytvořením pochozí plochy kolem celé zdi domu čp. ■■■■■ (střechy kůlen a garáže) dochází k narušení soukromí žalobců. Stavby jsou umístěny v rozporu s ust. § 129 stavebního zákona a ust. § 25 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., který požaduje mezi domy v případě volného prostoru vzdálenost 7 metrů a 2 metry od hranice pozemku a ust. § 25 odst. 4 téže vyhlášky pro garáž stanoví vzdálenost 2 metry od společných hranic rodinných domů. Umístění staveb žalované narušuje pohodu bydlení žalobců, neboť nad střechou garáže je při rekonstrukci domu počítáno s umístěním okna. Žalovaná na přelomu let 2017/2018 prováděla rekonstrukci kůlen a garáže. Tyto stavební úpravy provedla žalovaná až v průběhu tohoto řízení, což nemůže jít k tíži žalobců a soud by to měl zohlednit. Svědci, kteří vypovídají ve prospěch žalované, jsou nevěrohodní, neboť se jedná o příbuzné nebo přátele. V případě neoprávněných staveb, k jejichž zřízení došlo

úmyslným protiprávním jednáním stavebníka, musí být ochrana vlastnického práva žalobců zajištěna.

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila a uvedla, že zděná cihlová garáž byla na sousední dům postavena v letech 1959 – 1960, a to podle stavebního povolení, které bylo vydáno v souladu s tehdejšími předpisy. V sousední nemovitosti bydleli původní vlastníci ještě několik desítek let a neměli námitky proti podpisu souseda na listině. Stavební povolení sice nebylo vydáno na formuláři SEVT, bylo však opatřeno kulatým razítkem a podpisem odpovědného úředníka, neuzítí formuláře nemá na platnost stavebního povolení vliv. Projektová dokumentace obsahovala všechny potřebné údaje k provedení stavby a byla zřejmě doložena i rozpočtová část, která nyní v archivu chybí, což je způsobeno dlouhou uplynulou dobou. Pozemek, na němž byla garáž postavena, byl v majetku města, proto byla povolena s podmínkou provizoria a s tím, že v případě potřeby bude odstraněna. Její skutečné rozměry jsou zapsány v katastru nemovitostí. Garáž byla vždy zděná (to prokazují doklady o nákupu materiálu), mezera byla mezi dřevníkem u domu čp. ■■■ a garáží, nikoliv mezi domem a žalobců a garáží. Střecha garáže má mírný sklon a není kotvena do domu žalobců, je pouze klempířskými prvky dotažena ke zdi domu, aby byla zajištěna hydroizolační funkce. Garáž má svou zadní stěnu, na níž je střecha položena, což bylo dokládáno i stavebnímu úřadu a z té doby je ve stěně garáže výklenek. Dřevěné kůlny jsou samonosné. V rekonstrukci domu čp. ■■■ žalovaná nebrání, žalobci však nikdy nepožádali o zpřístupnění své stěny domu čp. ■■■. Odstranění staveb žalované požadují žalobci z důvodu vyššího komfortu při rekonstrukci jejich domu, který kupovali v roce 2005 již za současného stavu. Stavby žalované nijak neomezují vlastnické právo žalobců a také je nijak neohrožují. Již z projektové dokumentace je zřejmé, že garáž byla zděná od samého počátku. Mírná odlišnost mezi stavebním povolením v archivu a tím, kterým disponuje žalovaná, může být dána přepisem (nepoužití průklepu).
3. Soud ve věci již jednou rozhodl a žalobu zamítl s tím, že v tomto řízení není oprávněn zkoumat věcnou správnost správního aktu a pokud není správní akt nicotný, je jím soud vázán. V tomto případě soud neshledal nicotnost správního aktu a nepřezkoumával jej. K dalším námitkám žalobců soud uvedl, že nebylo prokázáno, že zděná garáž byla postavena až v sedmdesátých či osmdesátých letech a tato garáž ani kůlny se neopírají o dům žalobců. Toto je prokázáno zápisem stavebního úřadu. Ze stanoviska stavebního úřadu a společnosti IZOSAN pak vyplývá, že rekonstrukci domu žalobců provést lze, žalobci se však dosud vstupu na pozemek žalované nedomáhali.
4. Tento rozsudek byl Krajským soudem v Hradci Králové zrušen a věc vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení. Krajský soud vytkl okresnímu soudu, že své zjištění, že je garáž samonosná a nevyužívá staticky dům žalobců, opřel jen o stanovisko stavebního úřadu a neprovedl místní šetření. Ohledně tvrzení, že se kůlny rovněž pouze dotýkají domu žalobců a staticky jej nevyužívají, okresní soud nečinil žádná zjištění a své rozhodnutí neodůvodnil. Pokud jde o pravost prohlášení ■■■ o možnosti přistavět garáž až na dům žalobců, je třeba zkoumat, zda toto prohlášení poskytuje k využití domu žalobců nějaký občanskoprávní podklad. Toto je však třeba zkoumat jen tehdy, bude-li zjištěno, že garáž a kůlny dům žalobců staticky využívají nebo se o něj opírají. Otázka vzniku staveb (resp. jejich neoprávněnosti) je pro soud podstatná jen tehdy, pokud by se porušení správních předpisů promítlo do zájmů chráněných občanským právem, tedy pokud by bylo prokázáno, že jim umístění staveb brání v péči o jejich dům nebo navozuje situaci, která hrozí škodou na jejich majetku. Věc má být podle krajského soudu posouzena dle ust. § 1042 o.z. jako žaloba negatorní, je tedy třeba zjišťovat, zda je zasahováno do práva žalobců jinak, než zadržetím věci. Dále je třeba zkoumat dle ust. § 2903 odst.2 o.z. ohledně případné hrozící závažné škody.

5. Původní žalovaná, [REDACTED], nar. [REDACTED] dne [REDACTED] zemřela, a soud proto usnesením ze dne 14.7.2017 rozhodl o tom, že nadále bude pokračováno s její dědičkou, [REDACTED], nar. [REDACTED].
6. Soud ve věci vycházel z takto zjištěného skutkového stavu: Původní žalovaná byla vlastníkem pozemku č. st. 56/1 a č. 172, přičemž na pozemku č. st. 56/1 je evidována stavba rodinného domu čp. [REDACTED], vše zapsáno na LV č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED], obec [REDACTED]. V dědickém řízení po původní žalované se stala vlastníkem těchto nemovitostí nová žalovaná. Vlastníkem pozemku č. st. 310 na němž je evidován rodinný dům čp. [REDACTED] a pozemků č. 1228/1, 1228/2 a 1280/3, vše zapsáno na LV č. [REDACTED] pro k.ú. [REDACTED] a obec [REDACTED] jsou žalobci (zjištěno z výpisů z katastru nemovitostí a usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 12.6.2017, č.j. 20D 1522/2016). Pozemky č. st. 310 a st. 56/1 a 1228/2 a 172 spolu sousedí. Na pozemku č. st. 56/1 je zakreslen dům spojený s dalšími objekty, kterým odpovídá garáž a kůlny (zjištěno z katastrální mapy a místního šetření). Dům čp. 110 a garáž a kůlny u čp. [REDACTED] jsou přistavěny těsně u sebe (zjištěno z fotografií a místního šetření).
7. 11.4.1959 požádal [REDACTED] o povolení přístavby garáže u rodinného domu čp. [REDACTED] na pozemku města, který má v pronájmu, k tomu byla s kulatým razítkem připojena doložka – Dle záznamu odboru ZLH rady MNV jedná se o pronájem 26m z poz. parc. 172 za roční nájem 31 Kčs, povolení vydati jedině pod výhradou jako provizorium, podepsána vedoucí odboru ZLH Roučková. (zjištěno ze žádosti ze dne 11.4.1959). K žádosti bylo připojeno prohlášení: Prohlašuji tímto, že nemám námitek proti tomu, aby s. [REDACTED] [REDACTED] přistavěl svou garáž kterou hodlá stavět na náš dům, podepsána [REDACTED] [REDACTED] (zjištěno z prohlášení). K tomuto prohlášení pak [REDACTED] dne 21.1.2008 uvedla, že jej vidí poprvé a podpis na něm není její (zjištěno z dodatku k prohlášení). Dne 15.4.1959 bylo vydáno Odborem výstavby a vodního hospodářství rady místního národního výboru, stavebním úřadem I. stupně č.j. výst. 399/1959 rozhodnutí na nutnou stavbu podle §10 zákona č. 87/58 Sb., čímž bylo vyhověno žádosti [REDACTED] ze dne 11.dubna 1959 a mělo se jednat o novostavbu garáže při čp. [REDACTED]. Projekt měl být vlastní, náklad 6 000 Kčs vlastními úsporami a svépomocí. Stavba měla být dokončena do konce listopadu 1959, stavební dozor měl provádět DP MNV v Ústí nad Orlicí. Rozhodnutí je opatřeno kolkem – menší částí známky, kulatým razítkem a podpisem vedoucího odboru. Rozhodnutí je vyhotoveno na formuláři, do něhož je dopisováno psacím strojem, písmena nejsou rozmazaná. Na dalších listech jsou stanoveny podmínky, na konci je opět kulaté razítko a podpis Vedoucího odboru výstavby a vod. hosp. rady MNV v Ústí nad Orlicí (podpis obdobný jako na prvním listu), opět je dopisováno psacím strojem do formuláře, písmena jsou mírně rozmazaná (zjištěno z archivní kopie rozhodnutí založené ve spise stavebního úřadu). V kopii předložené žalovanou je doplňováno rovněž do formuláře, písmena nejsou rozmazaná na žádném listu, u nákladů stavby je napsáno asi 6 000 Kčs, kolková známka je přítomna ve své větší části (zjištěno z kopie předložené žalovanou). V projektové dokumentaci z data 28.8.1951 je výkres garáže umístěné až u domu čp. 110 se zdmi zjevně zděnými a s mezerou mezi přístavkem u domu čp. [REDACTED] a garáží (zjištěno z projektové dokumentace). V roce 1959 nedošlo k žádné jiné ohlášené přestavbě. Dne 18.7.1966 požádal [REDACTED] o stavební povolení na přestavbu zádveří a přístavbu příslušenství u domu čp. [REDACTED]. Stavební povolení bylo vydáno dne 20.7.1966, náklady na provedení byl 40 000 Kčs. Stavba měla být provedena do 31.7.1967, prodlouženo bylo do 31.12.1970. Dne 30.3.1988 žádali manželé [REDACTED] o stavební povolení na ústřední topení, stavební povolení bylo vydáno dne 31.3.1988. O tomto ústředním topení existuje i kolaudační rozhodnutí ze dne 19.10.1988 (zjištěno ze spisu stavebního úřadu). Na evidenčním listu pro drobné stavby z roku 1956 je kulaté razítko menší, než na povolení z roku 1959 a je na něm číslo formuláře VČ 04 2888

- 1955 (zjištěno z evidenčního listu). V roce 1959 nakupoval [REDAKCE] cihly, vápno, prkna, cement, dehtový papír, materiál byl dovážen automobily z podniku Perla, za což byly uhrazeny náklady, dále byl navážen písek, kámen (zjištěno z účtenek a faktur). Okresní stavební podnik pro zemědělskou a místní výstavbu a opravy Ústí nad Orlicí vyfakturoval 148,60 Kčs [REDAKCE] za stavební úpravy (zjištěno z faktury č. 3166 ze dne 22.6.1960), 17,45 Kčs za zhotovení armatury (zjištěno z faktury č. 4435 z 25.8.1959), za stavební práce 624,49 Kčs (zjištěno z faktury č. 5752 ze dne 23.10.1959), za betonovou ocel, betonovou směs a položení a dodání lepenky 896,55 Kčs (zjištěno z faktury č. 5134 ze dne 24.9.1959), za betonovou mazaninu 175,45 Kčs (zjištěno z faktury č. 4439 ze dne 25.8.1959), za zednické práce 79,35 Kčs (zjištěno z faktury č. 02/201/89 ze dne 31.8.1960), za stavební úpravy 31,79 Kčs (zjištěno z faktury č. 02/201/69 ze dne 25.8.1960). JZD Seč vyúčtovalo za omítkový písek 2 367 Kčs (zjištěno z vyúčtování ze dne 4.9.1959) Za celou garáž bylo vynaloženo 6 403 Kčs (zjištěno z vyúčtování).
8. V okolí obou rodinných domů je hustá zástavba (zjištěno z fotodokumentace, přílohy 8 a 9). V roce 1988 bylo v domě čp. [REDAKCE] vystavěno topení (zjištěno ze zápisu ze dne 27.5.1988 a kolaudačního rozhodnutí čj. Výst. 1782/332/88/Ma).
9. Dne 7.4.2009 požádali žalobci Městský úřad Ústí nad Orlicí, Stavební úřad (dále stavební úřad) o odstranění stavby – garáže, kůlny a krbu, neboť tyto stavby jsou umístěny v rozporu se stavebními předpisy a svým závadným stavem ohrožují život a zdraví osob. V žádosti uvádějí, že stavby žalované využívají jejich stavbu domu čp. [REDAKCE] (zjištěno ze žádosti). K této žádosti zaujal stavební úřad stanovisko, v němž uvedl, že stavba garáže byla řádně povolena, v povolení není uvedeno, že se jedná o provizorium, a ve spise je prohlášení vlastníka sousední stavby o tom, že garáž může být na sousední dům přistavěna. Tato garáž není do sousedního domu zakotvena. Ke kůlnám stavební úřad uvedl, že byly postaveny před několika desítkami let předchozími vlastníky, plní doplňkovou funkci a nelze na ně uplatňovat současné požadavky dané právními předpisy. Jejich stavební stav odpovídá jejich stáří a je počítáno s jejich opravami. U jedné kůlny byl vlastník vyzván ke zhotovení okapu. Krb plní pouze okrasnou funkci. Na domě čp. [REDAKCE] je možno realizovat opravy, přístavby i nástavby, žalovaná přístupu na svůj pozemek nebrání (zjištěno ze stanoviska č.j. 12907/2009/SÚ/2617/Ma). Dne 25.11.2009 dali žalobci podnět k provedení přezkumného řízení, v němž namítají, že stavební povolení na garáž trpí nedostatky – chybí zde povinné údaje o majiteli pozemku, o sousedech a místním šetření, nejedná se o rozhodnutí o přípustnosti stavby, chybí rozpočtová dokumentace, projektová dokumentace neobsahuje na všech listech kulaté razítko, rozměry stavby na jednotlivých řezech projektové dokumentace nesouhlasí, nesoulad rozměrů stavby dle zápisu v katastru nemovitostí a dle projektové dokumentace, bylo vydáno pouze rozhodnutí na dočasnou stavbu, prohlášení Dagmar Jurové je zfalšované, je rozpor původní projektové dokumentace s faktickým stavem a rozhodnutí není vyhotoveno na předepsaném tiskopisu. Žalobci tedy mají za to, že garáž byla postavena až v 70. letech bez stavebního povolení. Dřevěné kůlny pak byly postaveny bez jakéhokoli ohlášení. Domáhají se zahájení řízení o odstranění dotčených staveb (zjištěno z podnětu ze dne 25.11.2009). Stavební úřad se tímto podnětem nezabýval a odkázal na své předchozí stanovisko (zjištěno z přípisu ze dne 19.2.2010). Žalobci pak podali dne 9.4.2010 podnět k přezkumnému řízení Krajskému úřadu Pardubického kraje, v němž se domáhají přezkumu stanoviska stavebního úřadu s tím, že pokud jim stavební úřad nevyhověl, měl věc předat nadřízenému orgánu (zjištěno z podnětu ze dne 9.4.2010). Krajský úřad na tento podnět sdělil, že ve věci nebylo vydáno rozhodnutí, a proto se nemůže jejich podnětem zabývat a zahájit přezkumné řízení do neexistujícího rozhodnutí stavebního úřadu. (zjištěno z přípisu ze dne 10.5.2010). Dne 20.12.2012 podali žalobci podnět k prošetření prováděných stavebních úprav, které byly prováděny v předmětné garáži s tím, že by mělo být provedeno místní šetření, kterého by se žalobci měli zúčastnit (zjištěno z podnětu ze dne 20.12.2012).

- Dne 23.1.2013 proběhla kontrolní prohlídka, při níž bylo stavebním úřadem zjištěno, že v blízké době nebyly provedeny žádné stavební úpravy (zjištěno ze zápisu ze dne 23.1.2013).
10. Městský úřad v Ústí nad Orlicí, stavební úřad, udělil žalobcům souhlas s ohlášenými stavebními činnostmi – přístavba, nástavba a stavební úpravy rodinného domu čp. 110 (zjištěno ze souhlasu ze dne 17.8.2007, č.j. 32510/2007/SÚ/7128/Be). K tomuto souhlasu je připojena projektová dokumentace, podle které má dojít k přestavbě domu žalobců, k této projektové dokumentaci neměla původní žalovaná námitky (zjištěno z projektové dokumentace a vyjádření žalované). Žalobci pak z důvodu soudního sporu požádali o prodloužení lhůty k dokončení těchto stavebních úprav (zjištěno z žádosti žalobců ze dne 22.7.2013).
 11. 22.11.2010 vyzvali žalobci žalovanou, aby se zdržela zásahů do výkonu vlastnických práv a žádají, aby byl obnoven původní stav, kdy na pozemcích žalované nebudou umístěny neoprávněné stavby (zjištěno z výzvy ze dne 22.11.2010).
 12. Žalobci se obrátili na Veřejnou ochránkyni práv a její zástupce jim sdělil, že na jejich podnět přešetřil řízení u stavebního úřadu a krajského úřadu a učinil tyto závěry: původní stavební povolení nelze již nyní cestou veřejného práva přezkoumávat, nelze konstatovat ani jeho případnou nicotnost (která se zkoumá jen pro úkony provedené dle stávajícího správního řádu). Podle správního řádu pak lze řešit pouze nicotnosti v případech úkonů provedených nepříslušnými správními orgány. Podle stavebního povolení byla povolena novostavba garáže, a to samostatně stojící a nemělo jít o stavbu dočasnou. Stavební úřad se řádně nevyjádřil k tomu, jak došlo ke spojení garáže s rodinným domem, pouze konstatoval stávající stav a krajský úřad toto pochybení nenapravit. Pokud by vznikl současný stav nedovoleně, byl by to důvod k zahájení řízení o odstranění stavby. Dodatečné povolení přístavby (která vznikla stavebním propojením garáže a rodinného domu) by pak muselo být ovládáno současnými stavebními předpisy, neboť tím by došlo k rozšíření stavby až na samu hranici pozemků. Ohledně dřevěných kůlen měl stavební úřad zjišťovat, zda se jednalo o stavby povolené (legalizace nepovolených staveb uplynutím času není možná). Pokud by tomu tak nebylo, bylo třeba opět posoudit, zda je nutné zahájit řízení o odstranění staveb nebo jejich dodatečné povolení. Z podkladů je možné učinit závěr, že jde o stavby, které by ohlášení ani povolení nepotřebovaly, stavební úřad se tím však měl zabývat. (zjištěno z vyjádření zástupce veřejné ochránkyně práv ze dne 5.5.2016, sp.zn. 3970/2015/VOP/SN). Dále pak zástupce veřejné ochránkyně práv navrhl stavebnímu úřadu, aby si zapůjčil zpět stavební spis od soudu a provedl kontrolní prohlídku staveb kůlen a garáže s cílem zjistit, zda tyto stavby vyžadují nějaká opatření ve veřejném zájmu (zjištěno z vyjádření zástupce veřejné ochránkyně práv ze dne 24.10.2016). Stavební úřad následně provedl kontrolní prohlídku dne 5.12.2017 a zjistil, že došlo k opravě střechy jedné z kůlen a byly opraveny nosné trámy. Tyto úpravy nevyžadovaly ohlášení. Ke stěně domu čp. ■■■ z kůlny nezatéká. Stavební úřad nařídil provedení dokumentace, což žalovaná provedla a stavebnímu úřadu dodala a z jí dodané fotodokumentace je zřejmé, že došlo k oplechování střechy, které je zakotvené do střechy kůlny a na dům žalobců pouze přiléhá (zjištěno z protokolu z kontrolní prohlídky, fotodokumentace, záznamu stavebního úřadu).
 13. Společnost DEGOLA s.r.o. sdělila, že za stávajícího stavu, kdy v těsné blízkosti domu čp. ■■■ stojí garáž a kůlny nelze zajistit stavební připravenost, tedy odkopání okolního terénu, není přístup ke zdivu z obou stran, nelze postavit lešení a tedy není možné dům podřezat a obtížně lze provést zateplení (zjištěno ze zprávy společnosti DEGOLA s.r.o.).
 14. Soud provedl ve věci místní šetření, při němž bylo zjištěno, že stav staveb odpovídá popisu a fotodokumentaci ve znaleckém posudku Ing. Ženky. V první kůlně je patrné, že mezi její střechou a domem žalobců je mezera. Dům žalobců je před rekonstrukcí, jeho spodní podlaží je částečně pod terénem. Vše odpovídá fotodokumentaci znalce Ženky.

15. Ve věci byli slyšeni také svědci. ■■■■■ uvedl, že do roku 2005 byl spolumajitelem domu čp. ■■■, který s matkou prodali žalobcům. V letech 1961 – 1970 již existovala zděná garáž. Domnívá se, že dům a garáž byly propojeny, ale neví to jistě, uvnitř nebyl. Byla tam i nějaká kůlna. Žalobkyně mluvila o věci s jeho matkou, navštívila ji v domově důchodců, mluvila o tom i s ním. Jeho matka, ■■■■■ uvedla, že její syn se se žalobkyní v domově důchodců nesetkal. Čestné prohlášení z 21.1.2008 podepsala, protože je to pravda, napsala ho ale žalobkyně. V roce 1957 tam žádná garáž stavěna nebyla, nemůže být pravda to v původním jejím prohlášení, zděná garáž byla stavěna v roce 1976. Ohledně garáže se byl na úřadě informovat manžel svědkyně, ale nic se nedozvěděl, protože pan ■■■■■ byl vysoce postavený v KSČ. Ta garáž jim vadila, protože nemohli dělat údržbu. Původně stála dřevěná garáž a mezi ní oběma domy bylo místo. Svědkyně už neví, jestli se dřív bouralo původní číslo popisné ■■■ nebo stavěla garáž. Stavební propojení dělali, když bylo synovi asi 20 let. na prohlášení, že nemá námitek proti stavbě garáže není její podpis, nikdy nedělala kroužek nad u. V Čestném prohlášení ze dne 21.1.2008 tato svědkyně uvedla, že nikdy nevzniklo věcné břemeno pro vlastníka nemovitosti čp. ■■■ ohledně omezení vlastnického práva domu čp. ■■■. Ona nikdy nedala ani písemný ani ústní souhlas se stavbami kůlen a garáže. Ani panem ■■■■■ ani MNV nebyla o stavbě informována. Dům nemohla průběžně opravovat.
16. ■■■■■ uvedla, že existovala dřevěná garáž z roku 1961 – 1962, a to až do roku 1976, kdy se svědkyně odstěhovala. Podepsala čestné prohlášení, které nadiktovala žalobkyni a pak ho podepsala a podpis šla ověřit, a to k notáři do České Třebové. Mezi domy stála jen dřevěná garáž a mezi ní a domy byla mezera. Ve svém čestném prohlášení ze dne 8.9.2010 s podpisem ověřeným na Městském úřadě v České Třebové pak uvedla, že garáž byla postavena v roce 1960 – 1961, a to dřevěná, samonosná, měla odstup od obou rodinných domů. V roce 1976 pak svědkyně svůj dům čp. ■■■ po smrti své matky prodala žalobcům.
17. ■■■■■ uvedla, že si myslí, že garáž u domu žalované byla zděná, chodily se s žalovanou na její střechu opalovat nebo fotit. Svědkyně se odstěhovala v roce 1978, tehdy nebyla mezera mezi garáží a zdí domu čp. ■■■. Na návštěvě u žalované byla jako školou povinná téměř denně, na střechu garáže se dostávaly oknem z půdy. ■■■■■ uvedla, že ■■■■■ postavili garáž poté, co si koupili škodu Octavia, asi do roku 1960. Garáž byla zděná, dřevěná tam předtím nikdy nebyla a mezi garáží a vysokou červenou zdí vedle žádná mezera nebyla. V dřevěném přístřešku u domu žalované dožili rodiče pana ■■■■■, pak se to zbouralo a pan ■■■■■ dostavěl zděnou část. Předtím byla mezera mezi dřevěným stavením a domem žalované. Uvnitř garáže nebyla. ■■■■■ uvedla, že v sousedství bydlí od roku 1970, to už tam byla zděná garáž, mezi ní a domem žalobců nebyla mezera. ■■■■■, bratr původní žalované uvedl, že bydlel v domě žalované do roku 1988. Zděnou garáž postavil jejich otec v roce 1960, přímo u zdi sousedů. v roce 1965 byla zbourána dřevěná část domu, nahrazena zděnou byla v letech 1966,1967. Mezi dřevěnou částí a garáží byl průchod.
18. ■■■■■ ve svém čestném prohlášení ze dne 1.4.2010 s ověřeným podpisem uvedl, že na místě mezi domy ■■■ a ■■■ stála dřevěná garáž, měla odstup od domu čp. ■■■ a zděná garáž vznikla až v 70. letech.
19. Žalobkyně ve svém účastnickém výsledku uvedla, že koupili dům čp. ■■■ od paní ■■■■■ a tento dům je asi 12 metrů od domu žalované. Mezi čp. ■■■ a ■■■ stávala dřevěná garáž a asi v roce 1977 došlo k jejímu zbourání. Mezi původní garáží a domem ■■■ byla mezera. V roce 1977 – 1978 pak prováděl pan ■■■■■ přestavbu garáže na zděnou. Dům čp. ■■■ koupili v roce 2005 s tím, že jej opraví pro syna. Garáž a kůlny jsou na katastru zapsány nestandardně. Garáž i kůlny žalobce omezují, neboť kvůli nim nemohou provádět opravy.

20. Původní žalovaná ve svém účastnickém výsledku uvedla, že bydlí ve svém domě celý život. Zděná garáž byla postavena asi v roce 1960, pak byl v roce 1965 zbourán dřevěný výměnek čp. ■■■ a dům byl dostavěn ke garáži. Do roku 2005 neměla se sousedy paní ■■■ a panem ■■■ problémy, paní ■■■ si nikdy na garáž nestěžovala. Když dům koupili žalobci, začaly problémy, žalobkyně jí říkala, že na garáž nemá povolení, což není pravda. Ona je ochotna žalobcům umožnit přístup na pozemek, kůlny jsou rozkládací, žalobci však o přístup nežádali. V roce 1966 – 1970 se dělalo to stavební propojení, na to je stavební povolení. Jiné přestavby se nedělaly, v roce 1988 rekonstrukce topení. Kůlny i garáž jsou samonosné, přiléhají na dům žalobců. Dali souhlas žalobcům i na sedlovou střechu, která bude přesahovat na pozemek žalované, k zatékání nedochází a ani nebude.
21. Dále soud vycházel ze znaleckých posudků. Ing. Miloslav Ženka ve svém posudku ze dne 29.9.2014 uvedl, že garáž a kůlny se neopírají o dům žalobců čp. ■■■, mají vlastní nosný systém. Střecha garáže a kůlen není do zdi žalobců ukotvena, pouze plechové lemování je skobami uchyceno do čp. ■■■, což zabraňuje zatékání srážkových vod do spáry mezi objekty a zvýšení vlhkosti stěn. Podle názoru znalce byla garáž postavena mezi lety 1959 – 1964. Garáž má betonové základy, nosné zdivo z plných cihel v tloušťce 30 cm, strop je železobetonový. Dodatečně byl vybourán otvor pro dveře, došlo k propojení garáže se skladem. V době prohlídky znalcem byla garáž a první kůlna v průměrném stavu, opotřebenosti 55% a 50%, tyto stavby neohrožovaly objekt čp. ■■■. Druhá kůlna byla neudržovaná a její opotřebenosti bylo nadprůměrné, odkláněla se však od objektu čp. ■■■ a neohrožovala jej. Nad střechou garáže je komín krbu, který nemá dostatečnou výšku, tento krb i podle stavebního úřadu nesmí být užíván. Kůlny jsou řadové, do zastavěné plochy 16 m², nepodléhají tedy evidenci v katastru nemovitostí a jsou to vedlejší stavby. Mají vlastní nosnou konstrukci a nejsou na sousedních objektech závislé, postaveny byly mezi lety 1970 – 1980. V doplňku ze dne 26.10.2015 znalec uvedl, že první kůlna má vlastní nosný systém, je postavena vedle stěny domu a není na této stěně závislá, byť se svislé konstrukce kůlny místy dotýkají objektu čp. ■■■. Nosný systém není zakotven do stěny čp. ■■■ a nevyužívá jeho nosný systém. Při demolici domu čp. ■■■ nedojde ke zřícení této kolny. Druhá kůlna se od čp. ■■■ odklání, nijak se čp. ■■■ nedotýká a nevyužívá jeho nosný systém. Je však hodně opotřebená a znalec navrhl její demolici. Umístění kůlen je i z požárního hlediska vyhovující, neboť obvodová stěna čp. ■■■ u těchto objektů není opatřena otvory. Vzhledem k charakteru staveb nevyžadují ohlášení, je však nutný územní souhlas nebo územní rozhodnutí. V době realizace kůlen bylo třeba jejich ohlášení, které se ve spise stavebního úřadu nenachází. Tloušťka zdiva garáže je minimálně 29 cm, staticky je to vyhovující. Tato zeď splňuje požadavky požární zdi. Mezi garáží a čp. ■■■ je dilatační spára o tloušťce 1mm až 3 cm, proměnná šířka je dána nerovností zdiva čp. ■■■. Ve vyhlášce č. 709/1950 Ú.l. nejsou stanoveny odstupové vzdálenosti mezi garáží a rodinnými domy. V současné době by bylo nutné, aby stavba garáže byla ohlášena a aby s ní souhlasili sousedi. Změny v garáži oproti původní projektové dokumentaci spočívaly ve vybudování dveří, což stavební úřad povolil, kolaudační rozhodnutí ve spise není. Přesnou dobu stavby garáže by bylo možno určit radiokarbonovou metodou, pokud by stavba obsahovala dřevo, to však provádějí jen některé znalecké ústavy. Je možné také zjistit podle značky stáří cihel, pokud však byly použity starší cihly, není tato metoda přesná, kromě toho by vyžadovala destrukci.
22. K tomuto posudku měli žalobci námítky. Podle jejich názoru se kůlny i garáž o dům čp. ■■■ opírají. Je zřejmé, že kůlny nebyly nikdy povoleny ani ohlášeny a k jejich stavbě neexistoval souhlas sousedů. Zjištění znalce, že kůlny neohrožují objekt čp. ■■■, je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Kůlny brání žalobcům v celkové rekonstrukci jejich domu, na niž mají platné stavební povolení. Žalobci nemají volný přístup k celé své zadní zdi. Garáž se dotýká zdi domu čp. ■■■, což je nepřijatelné a takové umístění garáže nemohlo být

- stavebním úřadem povoleno. Garáž tedy využívá zeď domu žalobců a neoprávněně tak zasahuje do jejich vlastnického práva. Zásahem do vlastnického práva je již samotná skutečnost, že se stavby dotýkají.
23. Znalec pak ve svém výsledku uvedl, že nemá, co by ke svému posudku doplnil. Realizace garáže zhruba odpovídá projektové dokumentaci, přesně to neodpovídá nikdy. Stáří stavebního materiálu lze určit uhlíkovou metodou nebo značkami na cihlách, pokud je použit starší materiál, je to bezcenné. Dům žalobců lze rekonstruovat (vnitřní rekonstrukce, výměna oken, omítka ze tří stran). V případě požáru garáže nedojde k ohrožení čp. ■■■, totéž platí u kůlen. Mezi domem čp. ■■■ a garáží a kůlnami nejsou provedeny svislé izolace. Izolace zdi domu žalobců je možné provést v celém rozsahu, i když zůstanou stát kůlny a garáž, existují metody, které to umožňují. Není např. nutné dělat podřezání. Lze provést rekonstrukci, pokud by se týkala prvního nadzemního podlaží. Podřezání soklu domu žalobců na straně ke garáži a kůlnám provést nelze. Po stěně domu žalobců stéká srážková voda, pokud by tam stavby nebyly, stékala by ještě víc.
 24. Žalobci předložili soudu znalecký posudek Petra Brodského, v němž je uvedeno, že stěna garáže se dotýká čp. ■■■ v celé ploše, minimálně z jedné kolny zatéká na zdivo domu čp. ■■■, což je viditelné ve sklepe a stavby zcela vylučují rekonstrukci domu čp. ■■■ v celé východní stěně, nelze provést svislou ani vodorovnou izolaci. Posudek je velmi stručný, z větší části obsahuje fotografie. Při výsledku pak znalec uvedl, že stav garáže a kůlen zjišťoval zvenku. Co se týče izolace, tak není vyloučena metoda chemické injektáže, podříznutí se provádí většinou zvenčí, to by možné nebylo. Garáž je 123 cm nad úroveň sklepa, což znalec zjistil pohledem zvenku. Žalovanou mu žádné informace poskytnuty nebyly.
 25. Soud dále nařídil místní šetření, kterého se zúčastnil i znalec Petr Brodský, kterému bylo uloženo vypracovat revizní znalecký posudek. Znalec však pro zdravotní stav požádal o zproštění znaleckého úkolu, soud proto ustanovil znalecký ústav Česká znalecká a.s.
 26. Ústav ve svém posudku uvedl, že znalecký posudek Ing. Ženky je správný a ústav k němu nemá připomínky. Stavby se dotýkají, ale jen minimálně, je to způsobeno nerovností stavebního materiálu. Stavby žalované nevyužívají staticky objekt žalobců. Zděné objekty mají všechny stěny, kůlny zadní stěnu nemají, mezi trámem a čp. ■■■ je mezera. Stav objektů žalované je průměrný, neohrožuje okolní majetek. U garáže je tepelná izolace. Z objektů žalované na dům čp. ■■■ nezatéká, jediné možné zatékání je skrz dilatační spáru. Rekonstrukci domu čp. ■■■ lze provést. V místě garáže není třeba provádět tepelnou izolaci, tu zajišťuje stěna garáže. Izolaci lze provést i zevnitř. V domě čp. ■■■ je pouze izolace proti zemní vlhkosti při podlaze 1. nadzemního podlaží, svislá izolace není. Neomítnutá zeď čp. ■■■ má nižší statické účinky, není finálně upravena. Přesah střechy nad touto zdí je minimální, má vliv na zvýšenou vlhkost zdiva. Garáž a kůlny mají vliv na menší vlhkost domu čp. ■■■. Izolaci čp. ■■■ lze provést bez destrukce okolních objektů.
 27. I proti tomuto posudku měli žalobci námitky. Za zásadní považují skutečnost, že se stavby žalované dotýkají domu žalobců v celé šíři. Dům žalobců tvoří u kůlen jejich zadní stěna. Kůlny doznaly zásadních změn až na přelomu roku 2017/2018, před tím byly v horším stavu. Podle žalobců také nelze provést smysluplnou rekonstrukci domu žalobců, nesouhlasí se závěrem znalce. Dům nelze ze strany garáže a kůlen podřezat. Závěry znalce jsou teoretické a mýjejí se s praxí, jsou nesprávné. Aktuální stav domu žalobců je způsoben nelegálním umístěním kůlen a garáže. Žalobci trvají na tom, že zděná garáž byla postavena v osmdesátých letech bez jakéhokoliv povoloovacího procesu. Mezi domy čp. ■■■ a ■■■ je střechou garáže vybudována souvislá terasa, pochozí plocha a dá se po ní přejít až k domu žalobců a byla vybudována bez jejich souhlasu.

28. Ve výsledku pak znalec uvedl, že garáž je od čp. ■■■ oddělena dilatační mezerou. Čp. ■■■ stojí až na hranici pozemku, garáž nikoliv, k hranici je vyplněna dilatační spárou, v níž je polystyren. Dotek je přes dilatační materiál. Šířka dilatační spáry je asi 5 cm. Kůlny se domu nedotýkají. Kůlna č.1 má nové trámy, kůlna č. 2 vykazuje opotřebení, není však nezbytná její demolice. Podlaha domu čp. ■■■ je pod úrovní garáže, pokud tam proniká vlhkost, jedná se o zemní vlhkost zpod úrovně garáže. Z objektů žalované na dům žalobců nezatéká, pokud teče po zdi voda, je z domu čp. ■■■. Garáž má asfaltové pásy a nová kůlna klempířské prvky, které vodu odvádějí na pozemek žalované. Do domu čp. ■■■ se voda tlačí z okolí, není tam izolace a ta tam není 100 let, za tu dobu tam je vlhkost.
29. Podle ust. § 1042 o.z. se vlastník může domáhat ochrany proti každému, kdo neprávem do jeho vlastnického práva zasahuje nebo je ruší jinak než tím, že mu věc zadržuje.
30. Podle ust. § 2903 odst.1 o.z. nezakročí-li ten, komu újma hrozí, k jejímu odvrácení způsobem přiměřeným okolnostem, nese ze svého, čemu mohl zabránit.
31. Podle ust. § 2903 odst.2 o.z. při vážném ohrožení může ohrožený požadovat, aby soud uložil vhodné a přiměřené opatření k odvrácení hrozící újmy.
32. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 17.8.2004, sp. zn. 20 Cdo 723/2003 pokud se nejedná o správní akty nicotné (nulitní, paakty), platí pro správní akty presumpce správnosti, a i z nich soud v občanském soudním řízení vychází (ve smyslu ust. § 135 odst. 2 o. s. ř.).
33. Podle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.8.2004, sp.zn. 20 Cdo 851/2003 okolnost, že s určitým subjektem nebylo nakládáno jako s řádným účastníkem správního řízení, způsobuje vadu tohoto řízení, nikoliv nicotnost správního aktu.
34. Podle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.7.2005, sp.zn. 20 Cdo 2666/2004 obecné soudy jsou mimo rámec správního soudnictví oprávněny přezkoumávat správní akty pouze v případě, že tyto akty jsou tzv. nulitní, tedy že jejich vady jsou natolik závažné, že se neuplatňuje presumpce jejich správnosti. Nulitní ovšem není takové rozhodnutí, které bylo přijato, ačkoli s určitým subjektem nebylo nakládáno jako s řádným účastníkem řízení.
35. Žalobci předně namítají, že stavební povolení z roku 1959 na garáž není řádným stavebním povolením, má formální chyby, není na správném tiskopise, nebylo projednáno se sousedy a vztahovalo se na dočasnou stavbu dřevěné garáže. Jak je výše uvedeno v rozhodnutích Nejvyššího soudu ČR a jak již uvedl soud i v předchozím rozsudku, v občanskoprávním řízení nelze přezkoumávat správní akty, které jsou nadány presumpcí správnosti. Přihlédnout by bylo možno pouze ke skutečnosti, že je správní akt nicotný. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.8.2007, sp.zn. 2 Ans 7/2006 je nicotným správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec nelze za rozhodnutí považovat. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy, požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti. Takovéto vady však nebyly stavebnímu povolení žalobci vytýkány a nebyly ani soudem zjištěny. V řízení o ochranu vlastnického práva soud nemůže přezkoumávat předchozí správní řízení a nahrazovat tak činnost orgánů státní správy, popř. správního soudu. Žalobci využili a využívají všech prostředků správního práva, aby se domohli nápravy jimi tvrzených vad správního řízení, v okamžiku rozhodnutí soudu však existuje stavební povolení, kterým je soud vázán. Nelze přezkoumávat ani skutečnost, zda a jak bylo ve stavebním řízení jednáno s účastníky, tedy sousedy, ať již žalobci, nebo jejich předchůdci.
36. I kdyby však garáž byla postavena bez stavebního povolení, neznamenalo by to automaticky, že soud v občanskoprávním řízení posoudí existenci takové stavby jako zásah do

vlastnického práva k sousednímu objektu, jednalo by se pouze o jeden z faktorů, které by soud vzal při rozhodování v úvahu. Kůlny, které na garáž navazují, jsou postaveny bez stavebního povolení (které nebylo vyžadováno) a není prokázáno, že jejich postavení bylo stavebnímu úřadu ohlášeno. I kdyby byly kůlny postaveny v rozporu se stavebním zákonem, neznamená to, že by soud mohl v rámci ochrany vlastnického práva nařídít bez dalšího jejich odstranění, resp. zdržení se zásahů do vlastnického práva jejich samotnou existencí, soud proto podrobněji nezkoumal dobu jejich vzniku a stavební předpisy, které byly v té době účinné. Soulad faktického stavu se stavebním právem posuzuje stavební úřad a naposled se tak stalo při kontrolní prohlídce dne 5.12.2017. Pokud mají k postupu stavebního úřadu žalobci námitky, musí je řešit cestou správního práva.

37. Bylo třeba zkoumat, zda garáž a kůlny zasahují do vlastnického práva žalobců. Základní pak otázkou bylo, zda stavby žalované využívají staticky či jinak dům žalobců. Již v posudku Ing. Ženky bylo jednoznačně zjištěno, že tomu tak není. Stavba garáže se svou zadní stěnou dotýká stěny domu žalobců, ale neopírá se o ni, není do ní zakotvena. Kůlny zadní stěnu částečně nemají, jsou však samonosné, o dům žalobců se neopírají a nijak ho nevyužívají. Stejně zjištění soud učinil při místním šetření, kde bylo zjištěno, že stav odpovídá fotodokumentaci Ing. Ženky, z níž rovněž lze zjistit, že mezi stavbami jsou mezery. Posudek Ing. Ženky je přesvědčivý a znalec jej dostatečně obhájil i při svém výsledku u soudu, kde svá tvrzení a zjištění ještě podrobněji doplnil. Znalec provedl řádné místní šetření, své závěry podrobně odůvodnil a adekvátně reagoval i na námitky žalobců.
38. Žalobci následně soudu předložili posudek Petra Brodského, který byl mnohem stručnější a méně přesvědčivý, znalec neprovedl místní šetření ve stavbách žalované a vycházel pouze ze sdělení žalobců a prohlídky zvenku. Tento posudek se zakládal na neúplných zjištěních a nebyl proto přesvědčivý, soud tedy znalce ustanovil k reviznímu posudku, který měl být již řádně zpracován. Tento posudek však znalec ze zdravotních důvodů nevyhotovil a soud ustanovil znalecký ústav. Ten potvrdil zcela zjištění Ing. Ženky. Soud tedy má za prokázané, že stavby žalované nijak nevyužívají dům žalobců v tom smyslu, že by se o něj opíraly nebo do něj byly zakotveny. Námitky žalobců do obou posudků spočívají v jejich přesvědčení, že se znalci mýlí, nejsou však podloženy žádným jiným důkazem či věrohodným zpochybněním závěrů znalců. Žalobci poukazují na fotodokumentaci, z níž oni vyvozují jiné závěry, než znalci. Znalci však své závěry věrohodně zdůvodnili a soud nemá důvod jejich posudky neakceptovat.
39. Krajský soud uložil okresnímu soudu zkoumat, zda se stavby opírají o dům žalobců, či jej využívají a jediné v tom případě pak zjišťovat pravost podpisu [REDAKCE] na jejím souhlasu se stavbou garáže. S ohledem na to, že bylo prokázáno, že se stavby o dům žalobců neopírají, nezkoumal soud dále pravost podpisu [REDAKCE], ani charakter jejího souhlasu, tedy zda zakládal občanskoprávní důvod pro opírání staveb. Takové zjištění by bylo již nadbytečné, zasahovalo by opět do oblasti správního práva a správního řízení předcházejícího stavebnímu povolení. Ani kdyby nebylo s [REDAKCE] řádně jako s účastníkem jednáno, nemělo by to na rozhodnutí soudu v této věci vliv (viz shora citovaná judikatura).
40. Garáž a kůlny tedy nevyužívají dům žalobců a tímto způsobem není nijak zasaženo do jejich vlastnického práva.
41. Dále soud zkoumal, zda samotná existence staveb a jejich případné umístění v rozporu se stavebním právem způsobuje zásah do vlastnického práva žalobců a zda z umístění staveb neplyne hrozba škody na majetku žalobců. Je nepochybné, že umístění staveb na samou hranici pozemků a těsně vedle domu žalobců, což vyplývá z hustoty zástavby v místě, je nekomfortní a žalobcům ztěžuje údržbu a rekonstrukci domu. Tuto údržbu a rekonstrukci však podobné umístění nevylučuje, což vyplývá opět ze znaleckých posudků. Žalobci mají

stavební povolení a projekt na rekonstrukci domu s tím, že budou provedeny izolace. Žalobci požadují pro sebe zajištění možnosti provést vnější zateplení jejich domu (svislá izolace) a podřezání stěny směrem k domu žalované (vodorovná izolace) a také napojení obou izolací. Takové řešení je sice pro žalobce nejvýhodnější a nejsnadnější, není však jediné, jak lze dům odizolovat. Soud nezkoumal dopodrobna, jaké jiné způsoby lze užít, znalec Ženka však uvedl, že lze provést jiné druhy izolací a ústav jeho zjištění potvrdil. I když se jedná o složitější řešení a možná méně účinné, nemohou se žalobci domáhat toho, aby jim bylo umožněno vždy řešení pro ně nejvýhodnější. Vyjádření společnosti DEGOLA s.r.o. neprokazuje, že není možné provést jakoukoliv izolaci, ale pouze to, že tato společnost nemůže odkopat terén pro podřezání a provést venkovní zateplení.

42. Vlastnické právo žalobců k domu čp. ■ se střetává s vlastnickým právem žalované ke garáži a kůlnám a právo žalované požívá stejné ochrany jako právo žalobců. Nelze tedy dovodit, že žalovaná je povinna umožnit žalobcům rekonstrukci způsobem, který je pro ně výhodný a znamenal by extrémní zásah do jejího vlastnického práva, když lze provést izolaci i jinak (čímž bude realizována ochrana vlastnického práva žalobců) a s menším zásahem do práva žalované. Ochrana práv žalobců i žalované musí být v rovnováze, pokud takové rovnováhy lze dosáhnout, což v tomto případě možné je. Vlastnické právo žalobců nemá vyšší ochranu a přednost a také oni musí nést následek toho, že jejich dům je na hranici pozemků. Pokud by trvali na provedení vnější izolace, přesáhli by nad pozemek žalované, k čemuž žádné oprávnění nemají. Nemohou ani bez dalšího požadovat, aby jim žalovaná umožnila odkopat zeminu kolem jejich zdi, neboť to je zemina na jejím pozemku a žalovanou k tomu nelze nutit. Podle ust. § 1022 odst.1 o.z. nemůže-li se stavba stavět nebo bourat, nebo nemůže-li se opravit nebo obnovit jinak než užitím sousedního pozemku, má vlastník právo po sousedovi požadovat, aby za přiměřenou náhradu snášel, co je pro tyto práce potřebné. Podle odst.2 žádosti nelze vyhovět, převyšuje-li sousedův zájem na nerušeném užívání pozemku zájem na provedení prací. V tomto případě by převyšoval zájem žalované na zachování garáže nad zájmem žalobců na určitému způsobu rekonstrukce.
43. Existence staveb by dále představovala omezení vlastnického práva žalobců v tom případě, že by kvůli nim hrozila majetku žalobců škoda. Znalecké posudky shodně vyloučily možnost, že by na dům žalobců zatékala voda, která má původ na stavbách žalované. Voda, která teče po zdi domu žalobců, má původ na střeše tohoto domu, která má jen malý přesah. Oplechování a lepenka z kůlny a garáže naopak zabraňují masivnějšímu promáčení zdi domu. Vlhkost v domě vzniká jejím dlouhodobým průnikem z okolního terénu (část domu je pod jeho úrovní), nikoliv zatékáním ze střechy garáže či kůlen. Ing. Ženka také jednoznačně uvedl, že stavby žalované nepředstavují požární nebezpečí pro dům žalobců, který má v tomto místě plnou stěnu. Stav kůlen i garáže odpovídá běžnému opotřebení, nic z nich na dům žalobců nepadá a neproniká. Jestliže žalovaná nyní kůlny rekonstruuje, nemůže to být k její tíži, žalobce to nijak neomezuje, škody jim nevznikají a žalovaná naopak pečuje o svůj majetek, aby nechátral.
44. Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal omezení vlastnického práva žalobců existencí staveb žalované a žalobu proto zamítl. Soud se podrobněji nezabýval tím, zda byla garáž původně dřevěná či zděná (žalobci však neprokázali, že by garáž zděná nebyla) ani tím, zda a kdy došlo k propojení garáže a domu. Ke stavbě a rekonstrukci zádveří existovalo stavební povolení, a pokud stavební řízení neproběhlo řádně kvůli absenci dalších účastníků, opět to nemá vliv na závaznost stavebního povolení. I kdyby stavební povolení neexistovalo, nepředstavuje propojení garáže a domu omezení vlastnického práva žalobců a ti takové omezení ani netvrdili. Případnou nicotnost správních aktů by soud pouze hodnotil při celkové úvaze o přiměřenosti ochrany vlastnického práva buď žalobců, nebo žalované, a to za předpokladu, že by nějaké omezení vlastnického práva existencí staveb bylo prokázáno (což nebylo).

45. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst.1 o.s.ř. a přiznal jejich náhradu úspěšné žalované. Náklady na právní zastoupení soud přiznal ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. Odměna zástupci tedy byla stanovena ve výši 1 500 Kč za jeden úkon právní služby celkem tedy 17 000 Kč za 18 úkonů (převzetí věci, vyjádření k odvolání a účast u 10 jednání soudu, z toho 4 jednání bylo delších než dvě hodiny a dvakrát účast u místního šetření) dle ust. § 6 a 7 a 11 odst.1 vyhl. č. 177/1996 Sb. a paušální náhradou hotových výdajů zástupce za 18 úkonů ve věci po 300 Kč, celkem 5 400 Kč (§ 13 odst.3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Odměna zástupci byla dále zvýšena o DPH dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. při sazbě 21%, tedy o 7 035,42 Kč. Soud přiznal náklady v celkové výši 40 537,42 Kč.
46. Dále soud rozhodoval o nákladech řízení státu dle ust. § 148 odst.1 o.s.ř., které uložil k náhradě neúspěšným žalobcům. Náklady státu představují náklady na znalecké posudky v celkové výši 34 751 Kč, přičemž 10 000 Kč již bylo uhrazeno ze zálohy žalobců. Žalobci jsou tedy povinni státu uhradit 24 751 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna řádně a včas, lze se jejího plnění domoci soudním výkonem rozhodnutí.

Ústí nad Orlicí 30. ledna 2019

JUDr. Pavla Kučerová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

PLATEBNÍ ROZKAZ

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl vyšší soudní úřednicí Lucií Rejmanovou ve věci

žalobce: **ČEZ Prodej s.r.o.**
bytem (sídlem): **Duhová 1/425, 140 53, Praha 4, IČ: 27232433**
zastoupen(a): **JUDr. Petr Pečený, Purkyňova 2, 110 00, Praha 1**
proti
žalované: **MB, nar. [REDAKCE]**
bytem (sídlem): **[REDAKCE]**

o zaplacení částky 165.596,-Kč s přísl.

t a k t o :

Okresní soud ukládá žalovanému, aby do patnácti dnů od doručení tohoto platebního rozkazu zaplatil žalobci

a) částku ve výši 82.501,-Kč

• se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 82.501,-Kč od 28.12.2012 do zaplacení,

b) částku ve výši 95,-Kč,

c) částku ve výši 83 000,-Kč

• se smluvním úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 83.000,-Kč od 21.3.2013 do zaplacení,

a náklady řízení v částce **35.805,20 Kč** k rukám práv. zástupce žalobce nebo aby v téže lhůtě počítané ode dne doručení tohoto platebního rozkazu podal proti němu u tohoto soudu dvojmo odpor a aby v odporu podle možnosti uvedl, z kterých důvodů jej podává.

P o u č e n í :

Včas podaným odporem se ruší platební rozkaz v celém rozsahu a předseda senátu nařídí jednání. Výrok o nákladech řízení může napadnout kterýkoli z účastníků odvoláním, které lze podat do 15 dnů od doručení platebního rozkazu prostřednictvím podepsaného soudu. Nepodá-li žalovaný proti platebnímu rozkazu v zákonné lhůtě odpor, nabude platební rozkaz účinku pravomocného rozsudku.

V Ústí nad Orlicí dne 15.10.2013

Lucie Rejmanová, v.r.
vyšší soudní úřednice

Za správnost: Lucie Marešová

V Praze dne 9. prosince 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: e-Lectum, s.r.o.
IČ: 246 57 212
se sídlem Dušní 8/11, 110 00 Praha 1

Adresa pro doručení dokumentů: judikat@post.cz

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **6 C 141/2013**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **6 C 141/2013**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **20.07.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

judikat@post.cz

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

e-Lectum, s.r.o.
Mgr. Martina Svobodová
jednatel společnosti

V Praze dne 9. prosince 2019

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: e-Lectum, s.r.o.
IČ: 246 57 212
se sídlem Dušní 8/11, 110 00 Praha 1

Adresa pro doručení dokumentů: judikat@post.cz

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **9 C 41/2010**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **9 C 41/2010**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **09.07.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedenou adresu pro doručení dokumentů:

judikat@post.cz

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

e-Lectum, s.r.o.
Mgr. Martina Svobodová
jednatel společnosti